

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2016/300

z dnia 29 lutego 2016 r.

w sprawie ustalenia uposażenia osób zajmujących wysokie stanowiska publiczne w UE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 243 i art. 286 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zadaniem Rady jest ustalanie wynagrodzenia, dodatków i emerytur osób zajmujących wysokie stanowiska publiczne w UE (zwanych dalej „osobami zajmującymi stanowiska publiczne”), w tym przewodniczącego Rady Europejskiej ⁽¹⁾, przewodniczącego i członków Komisji ⁽²⁾, wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa ⁽³⁾, prezesów, sędziów, rzeczników generalnych i sekretarzy Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ⁽⁴⁾, prezesa i członków Trybunału Obrachunkowego ⁽⁵⁾ oraz sekretarza generalnego Rady ⁽⁶⁾, wraz z wszelkimi należnościami płatnymi zamiast wynagrodzenia.
- (2) Stosowne jest, by uposażenia i inne świadczenia przysługujące osobom zajmującym stanowiska publiczne odzwierciedlały wysoki poziom spoczywającej na nich odpowiedzialności, a zatem takie uposażenia i inne świadczenia mogą różnić się od tych, o których mowa w Regulaminie pracowniczym urzędników Unii Europejskiej (zwanym dalej „regulaminem pracowniczym”).
- (3) Niemniej jednak właściwe jest wprowadzenie pewnych dostosowań uposażeń i innych świadczeń przysługujących obecnie osobom zajmującym stanowiska publiczne, tak aby uwzględnić zmiany instytucjonalne w Unii oraz zmodernizować strukturę uposażeń, w szczególności poprzez uwzględnienie – w razie potrzeby – zmian wprowadzonych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 ⁽⁷⁾ („regulamin pracowniczy”). W świetle reformy regulaminu pracowniczego trzeba dokonać kilku zmian w rozporządzeniu nr 422/67/EWG, nr 5/67/Euratom. Należy też uaktualnić rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2290/77 ⁽⁸⁾, tak aby uwzględnić reformę regulaminu pracowniczego. W związku z licznymi istotnymi

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2009/909/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. ustanawiająca warunki zatrudnienia Przewodniczącego Rady Europejskiej (Dz.U. L 322 z 9.12.2009, s. 35).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady nr 422/67/EWG, nr 5/67/Euratom z dnia 25 lipca 1967 r. określające uposażenie przewodniczącego i członków Komisji, a także prezesa, sędziów, rzeczników generalnych i sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, prezesa, członków i sekretarza Sądu oraz prezesa, członków i sekretarza Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (Dz.U. L 187 z 8.8.1967, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2009/910/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. ustanawiająca warunki zatrudnienia Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (Dz.U. L 322 z 9.12.2009, s. 36).

⁽⁴⁾ Zob. powyżej przypis 2.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2290/77 z dnia 18 października 1977 r. określające uposażenie członków Trybunału Obrachunkowego (Dz.U. L 268 z 20.10.1977, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2009/912/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. ustanawiająca warunki zatrudnienia sekretarza generalnego Rady Unii Europejskiej (Dz.U. L 322 z 9.12.2009, s. 38).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 15).

⁽⁸⁾ Zob. powyżej przypis 5.

zmianami zarówno w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2290/77, jak i rozporządzeniu nr 422/67/EWG, nr 5/67/Euratom, w których uregulowano uposażenia różnych osób zajmujących stanowiska publiczne, należy – w celu zapewnienia jasności, przejrzystości i dobrych praktyk ustawodawczych – scalić oba te rozporządzenia.

- (4) Aby zapewnić równowagę pod względem uposażeń między pracownikami UE a osobami zajmującymi stanowiska publiczne, należy wprowadzić środki służące ujednoczeniu traktowania osób zajmujących stanowiska publiczne i pracowników UE, w sytuacjach gdy pracownicy UE zostali objęci zmodernizowaną strukturą uposażeń, np. w odniesieniu do automatycznego aktualizowania dodatków oraz możliwości korzystania ze wspólnego systemu ubezpieczenia chorobowego, także po wygaśnięciu mandatu.
- (5) Ponadto należy dostosować roczną stopę przyrostu świadczeń emerytalno-rentowych i wiek emerytalny do zmian wprowadzonych w regulaminie pracowniczym, a także określić obowiązującą stopę przyrostu poprzez odesłanie do regulaminu pracowniczego, aby zapewnić automatyczne dostosowanie w przypadku przyszłych zmian w regulaminie pracowniczym.
- (6) Inne zmiany powinny zapewnić, by okres, w którym uprawnienie dotyczące miesięcznego świadczenia przejściowego przysługuje osobom, które zajmowały stanowiska publiczne, został bezpośrednio powiązany z okresem zajmowania stanowiska publicznego. Niemniej jednak okres, w którym przysługuje to uprawnienie, nie powinien być krótszy niż sześć miesięcy ani dłuższy niż dwa lata, przyjmując, że celem takiego świadczenia przejściowego w przypadku osób zajmujących stanowiska publiczne jest zapewnienie – przez określony czas następujący bezpośrednio po zakończeniu zajmowania stanowiska publicznego – pewnego poziomu bezpieczeństwa finansowego do czasu podjęcia kolejnego zatrudnienia o podobnym poziomie wynagrodzenia lub uzyskania innego źródła dochodu, np. świadczenia emerytalnego.
- (7) Należy też dostosować dodatki i zwrot kosztów związanych z objęciem stanowiska i zaprzestaniem jego zajmowania do dodatków i zwrotu kosztów przysługujących urzędnikom i innym pracownikom na podstawie regulaminu pracowniczego, zapewniając przy tym – w razie potrzeby – pewną elastyczność, w szczególności w przypadku zwrotu kosztów przeprowadzki z uwzględnieniem funkcji reprezentacyjnych sprawowanych przez osoby zajmujące stanowiska publiczne.
- (8) Należy dostosować warunki objęcia systemem ubezpieczenia chorobowego osób zajmujących stanowiska publiczne i osób, które zajmowały stanowiska publiczne, poprzez ujednoczenie ich z warunkami objęcia systemem ubezpieczenia, które mają zastosowanie do urzędników i innych pracowników na mocy art. 72 i 73 regulaminu pracowniczego.
- (9) Z tych samych względów, ponieważ zasady określone w niniejszym rozporządzeniu powinny zastąpić zasady ustanowione w rozporządzeniu nr 422/67/EWG, nr 5/67/Euratom, rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2290/77 oraz decyzjach 2009/909/UE, 2009/910/UE i 2009/912/UE, z wyjątkiem art. 5 decyzji 2009/912/UE, te akty prawne należy uchylić, z zastrzeżeniem ich dalszego stosowania do wszystkich osób zajmujących stanowiska publiczne, do których znajduje zastosowanie co najmniej jeden z tych aktów i które wykonują swój mandat w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub których mandat wygasł przed tym dniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących osób zajmujących wysokie stanowiska publiczne w UE (zwanych dalej „osobami zajmującymi stanowiska publiczne”):
 - a) przewodniczącego Rady Europejskiej;
 - b) przewodniczącego i członków Komisji Europejskiej, w tym wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa;
 - c) prezesa i członków oraz sekretarza Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w tym prezesa i członków oraz sekretarza Sądu i sądów wyspecjalizowanych;

- d) sekretarza generalnego Rady;
- e) prezesa i członków Trybunału Obrachunkowego.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszystkich osób zajmujących stanowiska publiczne mianowanych lub ponownie mianowanych ze skutkiem po dniu 4 marca 2016 r.

3. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia osoby pozostające w konkubinacie uznaje się za osoby pozostające w związku małżeńskim, o ile spełnione są wszystkie warunki wymienione w art. 1 ust. 2 lit. c) załącznika VII do regulaminu pracowniczego. Niepozostający w związku małżeńskim partner osoby zajmującej stanowisko publiczne lub osoby, która zajmowała stanowisko publiczne, uznawany jest za małżonka takiej osoby na potrzeby systemu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli spełnione są warunki określone w ust. 2 lit. c) ppkt (i), (ii) oraz (iii) tego artykułu.

ROZDZIAŁ II

WYNAGRODZENIE

Artykuł 2

Wynagrodzenia

Osoby zajmujące stanowiska publiczne są uprawnione, od dnia objęcia stanowiska do ostatniego dnia miesiąca, w którym zaprzestają jego zajmowania, do wynagrodzenia podstawowego równego kwocie wynikającej z zastosowania następujących wartości procentowych do wynagrodzenia podstawowego urzędnika Unii mającego trzeci stopień w grupie zaszerzegowania 16:

Wynagrodzenie						
Institucja	Prezes/ przewodni- czący	Wice- prezes/ wiceprze- wodniczący	Wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa	Członek	Sekretarz	Sekretarz generalny
Rada Europejska	138 %					
Rada						100 %
Komisja Europejska	138 %	125 %	130 %	112,5 %		
Trybunał Sprawiedliwości	138 %	125 %		112,5 %	101 %	
Sąd	112,5 %	108 %		104 %	95 %	
Sądy wyspecjalizowane	104 %			100 %	90 %	
Trybunał Obrachunkowy	115 %			108 %		

Artykuł 3

Podatek na rzecz Unii – składka solidarnościowa

1. Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWS) nr 260/68⁽⁹⁾ stosuje się do osób zajmujących stanowiska publiczne.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWS) nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 8).

2. Art. 66a regulaminu pracowniczego stosuje się odpowiednio do osób zajmujących stanowiska publiczne.

ROZDZIAŁ III

DODATKI

Artykuł 4

Dodatek na zagospodarowanie i dodatek na ponowne zagospodarowanie – koszty przeprowadzki i koszty podróży

Osoby zajmujące stanowiska publiczne są uprawnione do:

- a) dodatku na zagospodarowanie przy obejmowaniu stanowiska, zgodnie z art. 5 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, który stosuje się odpowiednio;
- b) dodatku na ponowne zagospodarowanie przy zaprzestaniu zajmowania stanowiska, zgodnie z art. 24 ust. 2 Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, który stosuje się odpowiednio;
- c) zwrotu kosztów podróży poniesionych przez nich samych i członków ich rodzin;

oraz

- d) zwrotu kosztów związanych z przeprowadzką mienia osobistego oraz mebli, włącznie z kosztami ubezpieczenia od zwykłych ryzyk, takich jak kradzież, zniszczenie, pożar, w granicach pułapów kosztowych określonych dla urzędników instytucji, w których dane osoby zajmujące stanowiska publiczne zostały mianowane, zgodnie z art. 9 załącznika VII do regulaminu pracowniczego. Po przedstawieniu faktur instytucje mogą przewidzieć odstępstwa dotyczące zwrotu faktycznie poniesionych kosztów przeprowadzki, które w żadnym przypadku nie mogą przekroczyć 50 % pułapu określonego przez odpowiednie instytucje względem ich pracowników.

W przypadku odnowienia mandatu osoba zajmująca stanowisko publiczne nie jest uprawniona do żadnego z dodatków określonych w niniejszym artykule. Prawo takie nie przysługuje również takiej osobie w przypadku jej mianowania jako osoby zajmującej stanowisko publiczne lub jej wybrania na członka w innej instytucji Unii, jeżeli siedziba tej instytucji znajduje się w mieście, w którym osoba ta była wcześniej zobowiązana zamieszkiwać w związku z zajmowanym stanowiskiem, oraz jeżeli w momencie nowego mianowania lub wyboru nie dokonała jeszcze ponownego zagospodarowania.

Artykuł 5

Dodatek zagraniczny

Osoby zajmujące stanowiska publiczne są uprawnione, od dnia objęcia stanowiska do ostatniego dnia miesiąca, w którym zaprzestają jego zajmowania, do dodatku zagranicznego stanowiącego 15 % ich wynagrodzenia podstawowego.

Artykuł 6

Dodatki rodzinne

Osoby zajmujące stanowiska publiczne są uprawnione, od dnia objęcia stanowiska do ostatniego dnia miesiąca, w którym zaprzestają jego zajmowania, do dodatków rodzinnych określonych poprzez stosowanie w drodze analogii art. 67 regulaminu pracowniczego i art. 1–3 załącznika VII do tego regulaminu.

Artykuł 7

Dodatek reprezentacyjny

Osoby zajmujące stanowiska publiczne są uprawnione do miesięcznego dodatku reprezentacyjnego, w euro, w wysokości:

Institucja	Prezes/przewodniczący	Wiceprezes/wiceprzewodniczący	Wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa	Członek	Sekretarz
Rada Europejska	1 418,07				
Komisja Europejska	1 418,07	911,38	911,38	607,71	
Trybunał Sprawiedliwości	1 418,07	911,38		607,71	554,17
Sąd	607,71	573,98		554,17	471,37
Sądy wyspecjalizowane	554			500	400

Artykuł 8

Dodatek funkcyjny

Sędziowie będący prezesami izb Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz pierwszy rzecznik generalny – oprócz dodatków określonych w art. 4–7 – otrzymują w czasie zajmowania stanowiska publicznego miesięczny dodatek funkcyjny, w euro, zgodnie z następującą tabelą:

Dodatek funkcyjny		
Trybunał Sprawiedliwości	Sąd	Sądy wyspecjalizowane
sędziowie-prezesi i pierwszy rzecznik generalny	sędziowie-prezesi	sędziowie-prezesi
810,74	739,47	500

Artykuł 9

Koszty podróży służbowych

Osoby zajmujące stanowiska publiczne, które w ramach wykonywania swoich obowiązków muszą udać się poza miejsce będące siedzibą ich instytucji, są uprawnione do:

- a) zwrotu kosztów podróży;
- b) zwrotu wydatków hotelowych (wyłącznie pokój hotelowy, obsługa i podatki);
- c) dziennej diety służbowej w trakcie podróży służbowej stanowiącej – za każdy pełny dzień nieobecności – 105 % diety dziennej, zgodnie z regulaminem pracowniczym.

Artykuł 10

Świadczenie przejściowe

1. Od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osoba zajmująca stanowisko publiczne zaprzestała jego zajmowania, przysługuje jej miesięczne świadczenie przejściowe. Okres, w którym przysługuje uprawnienie do miesięcznego świadczenia przejściowego, jest równy okresowi zajmowania stanowiska publicznego. Okres, w którym przysługuje to uprawnienie, nie powinien być jednak krótszy niż sześć miesięcy ani dłuższy niż dwa lata.

Wysokość tego świadczenia określa się na podstawie wynagrodzenia podstawowego otrzymywanego przez osobę zajmującą stanowisko publiczne w momencie zaprzestania jego zajmowania; świadczenie to wynosi:

- 40 % wynagrodzenia podstawowego, jeżeli okres zajmowania stanowiska publicznego nie przekracza dwóch lat,
- 45 % wynagrodzenia podstawowego, jeżeli okres zajmowania stanowiska publicznego jest dłuższy niż dwa lata, ale nie przekracza trzech lat,
- 50 % wynagrodzenia podstawowego, jeżeli okres zajmowania stanowiska publicznego jest dłuższy niż trzy lata, ale nie przekracza pięciu lat,
- 55 % wynagrodzenia podstawowego, jeżeli okres zajmowania stanowiska publicznego jest dłuższy niż pięć lat, ale nie przekracza dziesięciu lat,
- 60 % wynagrodzenia podstawowego, jeżeli okres zajmowania stanowiska publicznego jest dłuższy niż dziesięć lat, ale nie przekracza piętnastu lat,
- 65 % wynagrodzenia podstawowego, jeżeli okres zajmowania stanowiska publicznego jest dłuższy niż piętnaście lat.

2. Uprawnienie do świadczenia przejściowego ustaje, jeżeli osoba, która zajmowała stanowisko publiczne, zostanie ponownie mianowana na stanowisko publiczne w instytucjach Unii, zostanie wybrana do Parlamentu Europejskiego, osiągnie wiek emerytalny, o którym mowa w art. 11, lub wraz z jej śmiercią. W przypadku ponownego mianowania lub wyboru do Parlamentu Europejskiego świadczenie jest wypłacane do dnia rozpoczęcia wykonywania obowiązków, a w przypadku śmierci ostatnia wypłata jest dokonywana za miesiąc, w którym nastąpiła śmierć.

3. Jeżeli osoba, która zajmowała stanowisko publiczne, podejmie działalność zarobkową w okresie, w którym przysługuje jej miesięczne świadczenie przejściowe, wówczas kwota, o którą jej miesięczne wynagrodzenie brutto (tzn. przed odliczeniem podatków) wraz ze świadczeniem określonym w ust. 1 niniejszego artykułu przekracza wynagrodzenie, przed odliczeniem podatku, jakie otrzymywała w czasie zajmowania stanowiska publicznego na podstawie art. 2, 5 i 6, jest odejmowana od świadczenia. Przy określaniu wysokości wynagrodzenia otrzymywanego z tytułu nowej działalności uwzględnia się wszystkie formy wynagrodzenia, z wyjątkiem tych, które stanowią zwrot kosztów.

4. Osoby, które zajmowały stanowiska publiczne, w dniu zaprzestania zajmowania stanowiska, w dniu 1 stycznia każdego kolejnego roku, a także przy każdej zmianie swojej sytuacji finansowej, składają przewodniczącemu/przesowi instytucji, w której byli zatrudnieni, deklarację obejmującą wszystkie elementy wynagrodzenia za świadczone usługi, z wyjątkiem elementów, które stanowią zwrot kosztów.

Deklaracja ta musi być sporządzona w dobrej wierze i ma charakter poufny. Zawarte w niej informacje nie mogą zostać użyte do celów innych niż przewidziane w niniejszym rozporządzeniu ani być przekazane osobom trzecim.

Od świadczenia przejściowego nie odejmuje się dodatkowego wynagrodzenia, jakie osoby, które zajmowały stanowiska publiczne, otrzymywały zgodnie z prawem w czasie zajmowania przez nie stanowiska publicznego.

5. Osoby, które zajmowały stanowiska publiczne, uprawnione do świadczenia przejściowego są również uprawnione do dodatków rodzinnych, o których mowa w art. 6, o ile spełniają warunki określone w tym artykule.

ROZDZIAŁ IV

EMERYTURY

Artykuł 11

Wiek emerytalny

1. Po zaprzestaniu zajmowania stanowiska osoby, które zajmowały stanowiska publiczne, są uprawnione do dożywotniej emerytury należnej od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego określonego w art. 77 regulaminu pracowniczego, który stosuje się odpowiednio.

2. Osoby, które zajmowały stanowiska publiczne, mogą jednak złożyć wniosek o rozpoczęcie pobierania takiej emerytury nie wcześniej niż sześć lat przed osiągnięciem wieku emerytalnego, o którym mowa w ust. 1. W takim przypadku do emerytury, obliczanej w momencie złożenia stosownego wniosku, zastosowanie znajduje współczynnik korygujący zgodnie z poniższą tabelą:

od 6 do 4 lat wcześniej	0,70
mniej niż od 4 do 3 lat wcześniej	0,75
mniej niż od 3 do 2 lat wcześniej	0,80
mniej niż od 2 lat do 1 roku wcześniej	0,87
mniej niż 1 rok wcześniej	0,95

Artykuł 12

Emerytura

Art. 77 akapit drugi zdanie pierwsze regulaminu pracowniczego stosuje się odpowiednio. Wysokość emerytury jest równa dwukrotności stawki, o której mowa w art. 77 akapit drugi zdanie drugie regulaminu pracowniczego, zastosowanej do ostatniego otrzymanego wynagrodzenia podstawowego – za każdy pełny rok zajmowania stanowiska, oraz jednej dwunastej tej kwoty – za każdy pełny miesiąc.

Jeżeli osoba zajmująca stanowisko publiczne zajmowała różne stanowiska w instytucjach Unii, w wynagrodzeniu, na podstawie którego obliczana jest jej emerytura, uwzględnia się bezpośrednio proporcjonalnie okresy zajmowania przez tę osobę różnych stanowisk.

Artykuł 13

Udział budżetu

Wpłaty świadczeń w ramach systemu emerytalnego przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu pokrywane są z budżetu ogólnego Unii. Państwa członkowskie wspólnie gwarantują wypłatę tych świadczeń zgodnie z kluczem ustanowionym do celów finansowania takich wydatków.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY SOCJALNE

Artykuł 14

Inwalidztwo

Osoby zajmujące stanowiska publiczne dotknięte inwalidztwem uznanym za całkowite i uniemożliwiającym wykonywanie obowiązków, które z tego powodu rezygnują lub są zmuszone do rezygnacji z zajmowanego stanowiska, od dnia rezygnacji lub przymusowej rezygnacji są uprawnione do następujących świadczeń:

- jeżeli inwalidztwo jest uznane za trwałe – do dożywotniej emerytury obliczonej zgodnie z art. 12, przy czym emerytura ta nie może być niższa niż 30 % ostatniego otrzymanego wynagrodzenia podstawowego. Osoby te są uprawnione do maksymalnej emerytury, jeżeli niezdolność do pracy wynika z inwalidztwa, jakim zostały dotknięte, lub choroby, na jaką zapadły, w ramach wykonywania obowiązków służbowych;
- jeżeli inwalidztwo jest czasowe – do renty inwalidzkiej, do czasu odzyskania sprawności, w wysokości równej 60 % ostatniego otrzymanego wynagrodzenia podstawowego, jeżeli dana osoba została dotknięta inwalidztwem lub zapadła na chorobę w ramach wykonywania obowiązków służbowych, a 30 % w innych przypadkach. Renta inwalidzka zostaje zastąpiona dożywotnią emeryturą obliczoną zgodnie z art. 12, jeżeli beneficjent renty osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art. 11, lub po upływie siedmiu lat od przyznania tej renty.

Artykuł 15

Ubezpieczenie chorobowe i inne formy ubezpieczenia oraz odpowiednie świadczenia

1. Art. 72 i 73 regulaminu pracowniczego stosuje się odpowiednio do osób zajmujących stanowiska publiczne. Osoby zajmujące stanowiska publiczne, które są uprawnione do świadczeń na podstawie art. 72 regulaminu pracowniczego, składają oświadczenie dotyczące wysokości wszelkich otrzymanych zwrotów lub kwot zwrotów, o które mogą się ubiegać, na swoją rzecz lub na rzecz osób objętych ich ubezpieczeniem, w ramach dowolnego innego systemu ubezpieczeń chorobowych ustanowionego w przepisach ustawodawczych lub wykonawczych. Jeżeli łączna kwota należna z tytułu zwrotów jest większa niż kwota zwrotów przewidziana w art. 72 ust. 1 regulaminu pracowniczego, to taką różnicę odlicza się od kwoty podlegającej zwrotowi zgodnie z art. 72 ust. 1 regulaminu pracowniczego, z wyjątkiem zwrotów otrzymanych w ramach prywatnego dodatkowego systemu ubezpieczenia chorobowego, które pokrywają część wydatków niepodlegających zwrotowi w ramach unijnego systemu ubezpieczenia chorobowego.
2. Osoby, które zajmowały stanowiska publiczne i które pobierają świadczenia w ramach systemu emerytalnego, o którym mowa w art. 12 niniejszego rozporządzenia, świadczenia przejściowe, o których mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia, lub świadczenia w ramach systemu rent inwalidzkich, o którym mowa w art. 14 niniejszego rozporządzenia, mogą również wystąpić z wnioskiem o objęcie ich systemem świadczeń na podstawie art. 72 regulaminu pracowniczego, zgodnie z ustępem pierwszym niniejszego artykułu.
3. Osoby, które zajmowały stanowiska publiczne i które nie pobierają świadczeń w ramach systemu emerytalnego, o którym mowa w art. 12 niniejszego rozporządzenia, świadczeń przejściowych, o których mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia, ani świadczeń w ramach systemu rent inwalidzkich, o którym mowa w art. 14 niniejszego rozporządzenia, mogą wystąpić z wnioskiem o objęcie ich systemem świadczeń na podstawie art. 72 regulaminu pracowniczego, zgodnie z ustępem pierwszym niniejszego artykułu, pod warunkiem że nie prowadzą działalności zarobkowej. W takim przypadku płacą pełną kwotę składek niezbędnych do objęcia takim systemem świadczeń. Składki takie oblicza się na podstawie wysokości miesięcznego świadczenia przejściowego przysługującego na podstawie art. 10 niniejszego rozporządzenia, z należyty uwzględnieniem kolejnych aktualizacji tej kwoty.
4. Art. 74 i 75 regulaminu pracowniczego, przewidujące między innymi świadczenie porodowe i pogrzebowe, stosuje się odpowiednio do osób zajmujących stanowiska publiczne.

Artykuł 16

Śmierć w trakcie zajmowania stanowiska

W przypadku śmierci osoby zajmującej stanowisko publiczne przed wygaśnięciem mandatu jej żyjący małżonek lub dzieci będące na utrzymaniu są uprawnieni, do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć, do wynagrodzenia, do którego dana osoba zajmująca stanowisko publiczne byłaby uprawniona na podstawie art. 2, 5 i 6.

Artykuł 17

Subrogacja praw

Jeżeli za inwalidztwo lub śmierć osoby zajmującej stanowisko publiczne odpowiedzialność ponosi osoba trzecia, prawo do dochodzenia w postępowaniu sądowym roszczeń tej osoby zajmującej stanowisko publiczne lub jej następców prawnych przeciwko osobie trzeciej przechodzi na Unię, w zakresie zobowiązań, które na niej ciążyą w ramach systemu emerytalno-rentowego.

Artykuł 18

Renta rodzinna

1. Żyjącemu małżonkowi i pozostającym na utrzymaniu dzieciom osoby zajmującej stanowisko publiczne lub osoby, która zajmowała stanowisko publiczne, która posiadała w chwili śmierci prawo do emerytury, przysługuje renta rodzinna.

Renta ta jest równa wartości procentowej emerytury przysługującej w dniu śmierci, na podstawie art. 12, osobie zajmującej stanowisko publiczne lub osobie, która zajmowała stanowisko publiczne; renta ta wynosi:

Dla żyjącego małżonka	60 %
Dla każdego dziecka, gdy jeden z rodziców nie żyje	10 %
Dla każdego dziecka, gdy oboje rodzice nie żyją	20 %

Jednak w przypadku śmierci osoby zajmującej stanowisko publiczne w trakcie sprawowania mandatu:

- renta rodzinna dla żyjącego małżonka stanowi 36 % wynagrodzenia podstawowego, do którego osoba zajmująca stanowisko publiczne była uprawniona w momencie śmierci;
- renta rodzinna dla pierwszej sieroty po obu rodzicach stanowi nie mniej niż 12 % wynagrodzenia podstawowego, do którego osoba zajmująca stanowisko publiczne była uprawniona w momencie śmierci. W przypadku gdy pozostało kilka sierot po obu rodzicach, łączna wysokość renty rodzinnej jest rozdzielana równo między te sieroty.

2. Łączna wysokość rent rodzinnych nie może przekroczyć wysokości emerytury osoby zajmującej stanowisko publiczne lub osoby, która zajmowała stanowisko publiczne, na podstawie której świadczenia te zostały obliczone. Maksymalna kwota rent rodzinnych do wypłaty jest rozdzielana, w stosownych przypadkach, między beneficjentów zgodnie z wartościami procentowymi określonymi w ust. 1.

3. Renty rodzinne są przyznawane, począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dniu śmierci. Jeżeli jednak art. 16 znajduje zastosowanie, prawo do renty rodzinnej powstaje pierwszego dnia czwartego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć.

4. W przypadku śmierci osoby uprawnionej prawo do renty rodzinnej ustaje z końcem miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiła śmierć. Ponadto prawo do renty sierociej ustaje z końcem miesiąca, w którym dziecko ukończyło 21 lat. Prawo to zostaje jednak przedłużone na czas trwania kształcenia lub szkolenia zawodowego dziecka, najpóźniej do końca miesiąca, w którym ukończyło ono 25 lat.

Renta jest nadal wypłacana sierocie, która z powodu choroby lub niepełnosprawności nie może samodzielnie się utrzymywać.

5. W przypadku gdy osoba, która zajmowała stanowisko publiczne, zawiera związek małżeński i w dniu zawarcia takiego związku posiada prawo do emerytury na mocy niniejszego rozporządzenia, małżonkowi ani dzieciom pochodzącym z tego związku nie przysługuje prawo do renty rodzinnej, chyba że śmierć osoby, która zajmowała stanowisko publiczne, nastąpi co najmniej po pięciu latach od zawarcia związku małżeńskiego.

6. Prawo do renty rodzinnej wygasa z chwilą zawarcia przez żyjącego małżonka nowego związku małżeńskiego. Żyjący małżonek jest wówczas uprawniony do otrzymania ryczałtowej kwoty stanowiącej dwukrotność rocznej renty rodzinnej.

7. W przypadku gdy osoba zajmująca stanowisko publiczne pozostawi żyjącego małżonka, a także sieroty z poprzedniego małżeństwa lub inne osoby uprawnione do renty po nim, lub w przypadku gdy pozostawi sieroty z innych małżeństw, całkowita kwota renty rodzinnej jest rozdzielana przez odpowiednie stosowanie art. 22, 27 i 28 załącznika VIII regulaminu pracowniczego.

8. Żyjący małżonek i pozostające na utrzymaniu dzieci osoby zajmującej stanowisko publiczne są uprawnione do świadczeń chorobowych w ramach systemu zabezpieczenia społecznego przewidzianego w regulaminie pracowniczym.

Składają oni oświadczenie dotyczące wysokości wszelkich otrzymanych zwrotów lub kwot zwrotów, o które mogą się ubiegać, na swoją rzecz lub na rzecz osób objętych ich ubezpieczeniem, w ramach dowolnego innego systemu ubezpieczeń chorobowych ustanowionego w przepisach ustawowych lub wykonawczych. Jeżeli łączna kwota należna z tytułu zwrotów jest większa niż kwota zwrotów przewidziana w art. 72 ust. 1 regulaminu pracowniczego, to taką różnicę odlicza się od kwoty podlegającej zwrotowi zgodnie z art. 72 ust. 1 regulaminu pracowniczego, z wyjątkiem zwrotów otrzymanych w ramach prywatnego dodatkowego systemu ubezpieczenia chorobowego, które pokrywają część wydatków niepodlegających zwrotowi w ramach unijnego systemu ubezpieczenia chorobowego.

ROZDZIAŁ VI

AKTUALIZACJE I METODY OBLICZANIA

Artykuł 19

Aktualizacja dodatków i świadczeń emerytalno-rentowych

Dodatki, o których mowa w art. 7 i 8 niniejszego rozporządzenia, oraz świadczenia emerytalno-rentowe, o których mowa w art. 12, 14 i 18 niniejszego rozporządzenia, są aktualizowane o kwotę aktualizacji wynikającą z zastosowania art. 65 regulaminu pracowniczego i załącznika XI do tego regulaminu, które stosuje się odpowiednio.

Przepis ten stosuje się do świadczeń emerytalno-rentowych osób zajmujących stanowiska publiczne, które wykonują swój mandat w dniu 4 marca 2016 r. lub których mandat wygaś przed tym dniem.

Artykuł 20

Współczynniki korygujące

Wynagrodzenia podstawowe, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, dodatek, o którym mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, oraz dodatki rodzinne, o których mowa w art. 6 niniejszego rozporządzenia, są korygowane, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 64 regulaminu pracowniczego.

Artykuł 21

Zakaz kumulacji

Ta sama osoba nie może równocześnie pobierać świadczenia przejściowego, o którym mowa w art. 10, emerytury, o której mowa w art. 12, oraz emerytury lub renty, o których mowa w art. 14. Jeżeli osoba zajmująca stanowisko publiczne jest uprawniona do ubiegania się o świadczenia na podstawie więcej niż jednego z tych przepisów, stosuje się wyłącznie przepis najbardziej dla niej korzystny. Niemniej jednak uprawnienie do świadczenia przejściowego wygasa w chwili osiągnięcia przez osobę zajmującą stanowisko publiczne wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 11.

ROZDZIAŁ VII

ZASADY DOTYCZĄCE WYPŁAT

Artykuł 22

Miejsce i realizacja płatności

1. Kwoty należne na podstawie art. 2, 4, 5, 6, 7, 15 i 16 są wypłacane w państwie i w walucie państwa, w którym osoby zajmujące stanowiska publiczne wykonują swoje obowiązki lub, na ich wniosek, w euro, na rachunek bankowy w Unii.
2. Art. 17 ust. 2–4 załącznika VII regulaminu pracowniczego stosuje się – odpowiednio – do osób zajmujących stanowiska publiczne.
3. Do kwot należnych na podstawie art. 10, 12, 14 i 18 nie stosuje się współczynnika korygującego. Kwoty te są wypłacane na rzecz beneficjentów zamieszkałych w Unii w euro, na rachunek bankowy w Unii.

Dla beneficjentów zamieszkałych poza Unią emerytury i renty są wypłacane w euro, na rachunek bankowy w Unii lub w kraju zamieszkania. W drodze wyjątku emerytura lub renta może być wypłacana w obcej walucie w kraju zamieszkania emeryta lub rencisty, przeliczonej po najbardziej aktualnych kursach wymiany wykorzystywanych przy wykonywaniu budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 23

Dyskwalifikacja

Osoby zajmujące stanowiska publiczne, które zostały zwolnione ze stanowiska z powodu poważnego uchybienia na podstawie właściwych postanowień Traktatu, mogą zostać pozbawione prawa do świadczenia przejściowego, do emerytury lub renty. Skutki stosowania niniejszego przepisu nie mogą jednak zostać rozciągnięte na pozostałe osoby, które wywodzą swoje uprawnienia od takich osób zajmujących stanowiska publiczne.

Artykuł 24

Klauzula opt-in

1. Nie naruszając art. 1 ust. 2, osoby zajmujące stanowiska publiczne przed dniem 4 marca 2016 r. oraz osoby, które zajmowały stanowiska publiczne przed tą datą, mogą wystąpić z wnioskiem, aby art. 15 znajdował do nich zastosowanie. Wniosek taki należy złożyć w terminie sześciu miesięcy od dnia 4 marca 2016 r.
2. Art. 20, 24 i 25 oraz art. 24a zdanie pierwsze załącznika XIII do regulaminu pracowniczego stosuje się – odpowiednio – do beneficjentów kwot należnych na podstawie art. 10, 11, 12, 14 i 18 niniejszego rozporządzenia. Uznaje się jednak, że data 1 stycznia 2014 r., o której mowa w art. 24a załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, to data 4 marca 2016 r.

Artykuł 25

Uchylenie i przepisy pozostające w mocy

1. Z zastrzeżeniem dalszego stosowania do osób zajmujących stanowiska publiczne, które wykonują swój mandat w dniu 4 marca 2016 r. lub których mandat wygasł przed tym dniem, niniejszym tracą moc następujące akty:
 - a) rozporządzenie nr 422/67/EWG, nr 5/67/EURATOM;
 - b) rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2290/77;
 - c) decyzja 2009/909/UE;
 - d) decyzja 2009/910/UE;
 - e) decyzja 2009/912/UE, z wyjątkiem jej art. 5.
2. Odesłania do uchylonych aktów odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.
3. Rozporządzenia Rady nr 63 (EWG) ⁽¹⁰⁾ i nr 14 (Euratom) ⁽¹¹⁾, decyzja Specjalnej Rady Ministrów Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali z dnia 22 maja 1962 r. ⁽¹²⁾ oraz rozporządzenie Rady nr 62 (EWG), nr 13 (Euratom) ⁽¹³⁾, z wyjątkiem jego art. 20, niniejszym tracą moc.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady nr 63 ustalające uposażenie członków Komisji (Dz.U. 62 z 19.7.1962, s. 1724/62).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 14 ustalające uposażenie członków Komisji (Dz.U. 62 z 19.7.1962, s. 1730/62).

⁽¹²⁾ Decyzja Specjalnej Rady Ministrów Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali ustalająca uposażenie członków Wysokiej Władzy (Dz.U. 62 z 19.7.1962, s. 1734/62).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady nr 62 (EWG), nr 13 (Euratom) ustalające uposażenie członków Trybunału Sprawiedliwości (Dz.U. 62 z 19.7.1962, s. 1713/62).

4. Decyzja Specjalnej Rady Ministrów Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali z dnia 13 i 14 października 1958 r. pozostaje w mocy.

Artykuł 26

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 4 marca 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lutego 2016 r.

W imieniu Rady
H.G.J. KAMP
Przewodniczący
